

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium de contradictionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

EXERCITIUM.

De Contradictionibus.

I.

Aterna & summa veritas, Verbum sempiternum, & Fili Dei
vivi! ego te glorifico cum omnibus Angelis, Beatis, & Justis,
cum omnibus, quos redemisti, & cum tota sancta Ecclesia tua, &
cum omnibus creaturis, cum omnibus virtutibus, & operibus tuis,
quæ te semper glorificant: quia tu es mea Via, mea Veritas, & mea
Vita. Via, per quam ad te venio: Veritas, per quam te cognosco;
Vita, per quam in te vivo: Via sine periculo, Veritas sine dolo,
Vita sine morte. Qui non per te ambulat, patitur: qui in tua luce
non videt, cæcus est, neque te novit: qui in te non vivit, semper
moritur. Tu es mea vera vita, mea viva & æterna Veritas, Vita
mea secunda. Tu es Deus meus vivus, cui servio: Deus meus verus,
quem diligo: Via mea superna, quâ ambulo. dirige, Domine, pe-
des meos, ut non eant aliâ viâ: da mihi lucem tuam, ut semper
videam veritatem tuam; & vive tu semper in me, ut non habeam
aliam vitam, quàm te. Et quia hoc bonum à tua manu provenire
debet, libera me à malis, quæ mihi ab inimicis tuis, & à meipso
possunt evenire: nisi enim tu me liberet, ego semper tantò pejor
efficior, quantò minus habebō de te. Tu scis, Domine, me luce
tua magis excæcatum iri, nisi penetret cor meum, ut per ipsam
videam. Recordare, Domine, quòd olim dixeris illis, qui se illu-
minatos putabant, Deum velle, ut suam cæcitatem agnoscant:
quam quia non agnoverunt, luce tua magis excæcati sunt. Scio,
Domine, me natum esse cæcum, & per me semper talem futurum.
Miserere mei, Fili David! ut videam te, & agnoscam in operibus
tuis, captusque pulchritudine tuæ lucis, semper te sequar. Per hoc
autem aliud non peto, quàm quod ipse mihi dare vis, & pro quo
tantum exhausti laboris. Ergo, Domine, da mihi gratiam, ut &
ego eam velim; fac, ut eam promerear; cum gratiarum actione &
amore acceptem omnes istos favores, quos offers, & mihi cupis
prestare. Et cum nolis beneficia mihi prodesse sine me; ego verò
sine te illis uti non possim, doce me, ut illa cognoscam; fac, ut ea
desiderem

M m

desiderem

desiderem: da, ut illa acceptem, amem, æstimem; ut per illa talis efficiar, qualem tu vis.

*Fiducia in
Deum.*

II. Et quomodo mihi, Domine, quod à te peto, potes negare; licet eo dignus non sim, nec sciam, quomodo me oporteat petere? nõne es tu idem Salvator, & Redemptor misericors, qui extendebas tota die manum tuam plenam gratiã, ad populum non credentem, neque te recipientem, imò & contradicentem? Cùm ergo sis idem, nec amor tuus sit imminutus, neque minus sis meus, quàm omnium; audi me, dita me, & da mihi de miserationibus tuis. Recordare, Domine, quanto amore egeris cum gente incredula; quanta mansuetudine toleraveris eam; quanta cum molestia tua dissimulaveris eorum contradictiones in omnibus rebus. Tua luce ita excæcabantur, ut ferre non possent, mundum illuminari à te. Perseverabant suã malitiã regere tuas virtutes: conabantur homines abstrahere à tui cognitione & amore: contradicebant clarissimæ veritati: & opera tua divina pro viribus elevabant; in oculis tuis, & coram toto populo se opponebant tuæ doctrinæ cælesti; leges condebant adversus te, & ex bono suo pejores fiebant; misericordiã ipsis exhibitã condemnabantur, lumine excæcabantur, curatione & redemptione peribant; quia oderant bonum suum, & malitiã adamabant.

*Gravius
fuit Christo
ferre con-
tradictio-
nem, quàm
gracem.*

III. Agnelle mitissime! quantò suavius amori tuo fuisset, crucifigi quotidie pro eorum salute, quàm videre contradictionem infidelium cordium, quã seipsos perdebant? In cruce conversus ad te latro, paradisum obtinuit: illi verò in templo, & suis ædibus, cùm viderentur Sancti, promeruerunt infernum. Nihilominus multa cum molestia ac dolore misericorditer eos supportasti, & conatus es mansuetudine vincere duritiã eorum, & continuis beneficiis expugnare nequitiam: neque per hoc obtinisti quidquam, sed ipsi damnati sunt; tu verò, bone JESU! mansisti in tuo dolore. Muta, Domine, in me has curas; ego confiteor veritatem, quam ipsi non crediderunt: adoro virtutes, quas oderunt: laudo opera divina, quibus contradixerunt. Cùm ergo tantum facias pro his, qui te nolunt, veni, Domine JESU, ad eos, qui te in-

Psal. 80. 11. vocant. Tu, Domine dixisti: dilata os tuum, & implebo illud: si sufficiat,

ficiat, os aperire, opto, ut omnia interiora mea vertantur in os fame tui laborans, ut saties illud. Dilato ergo, quantum possum, suspiria cordis mei, ac desidero impleri te, ac Spiritu tuo. Veni, Domine, *emitte lucem tuam, & veritatem tuam*, & omnia bona, quibus replere soles servos tuos: reple hanc animam te ipso, ut evacuatis aliis rebus omnibus, gaudeat divitiis bonorum tuorum. *Psal 42. 36*

IV. Ah, mi bone JESU! bene scio, quod, si cum rigore justitiae consideres merita mea, clausurus sis divinos oculos tuos, ne respiciant me; obturaturus aures, ne meas voces audiant; & subducturus mihi suavem tuam praesentiam, ut fugiat à me: qui non minores poenas promereor, quam obstinati contradictores tuorum verborum & operum. Nam credendo, quae illi negabant, & adorando, quibus contradicebant, nihilominus fui semper rebellis tuis vocibus, & inspirationibus. Ego sum pauper & miserabilis; quia semper est defectus in me, & non in te. Quando te non noveram, tu me docuisti: cum te fugiebam, tu me vocasti: cum tui obliviscebar, me illuminasti: cum peccabam, aderas cum inspiratione tua: cum frigebam, accendebas me: semper succurebas cum abundantia, juvabas cum diligentia, cum liberalitate circumdabas me bonis tuis: die & nocte in omni negotio, nisi peccarem, & actu te offenderem, mihi non denegabas tuum favorem: & nihilominus ego secutus meas cupiditates, voluntatem tuam non feci, nec obedivi verbis tuis: sed magis delectatus sum mendaciis, quae perverterunt meum amorem, & sensum, ac spoliaverunt hoc miserum cor meum purissima tua veritate, plena divinis thesauris. Ego sum unus eorum, de quibus justissime quereris, quod obvertant tibi tergum, vultu averso. Tu conjicebas pios oculos tuos in me, & ego meos in infelices quisquillas terrae: tu me semper insequeris, & ego fugiebam à te: Tu me amabas, & ego creaturas: Tu eras totus in me, & ego totus in aliis extra te: & si si de non contradixi veritati tuae; gustu & cogitatione favi falsitatis mundi: si non sum oblocutus tuis operibus; me tamen subduxi suavi tuo servitio.

V. O misericors Domine! non possum, nec scio satis confiteri, quam rebellis tibi fuerim semper: scio me circumdatum gra-

M m 2

tis tuis,

tiis tuis, & sum tamen pauperrimus: excitatum tuâ doctrinâ; & tamen sum cæcus: cumulatam iis, quæ pro me fecisti, & sum tamen miserabilis. Affectus mei semper abripiunt omnes meas cogitationes; & si quando memini tui, cui omnia debeo, recordor & mei tanquam unius è rebus vilissimis: quando enim non venundedi me pro quavis earum? Ah mi Deus! malo tacere mea mala, quàm dicere: tu ipse vides illa cum ea misericordia, quâ toleras. Igitur etiam illis medere eo amore, quo mihi das omnia. Ah mi Jesu! quid sum lucratus eundo contra tuum gustum? quid remansit mihi ex eo, quòd me opposuerim tuæ voluntati, nisi ut jam coram te sim pauper & destructus, ulcerosus & miserabilis, cum possem abundare tuis bonis? sed tu, mi bone Jesu! non es, ut ille dives avarus, qui Lazarum ad sua limina jacentem fastidiosè præteriens, non est ullo cibo dignatus, minus habendo pietatis, quàm canes, qui lingebant eius ulcera: tu Domine mi, tam tenax bonorum tuorum esse non potes, cum tam liberaliter offeras ea nolentibus. Non vis ea pro te solo, cum sis omnium Salvator & Jesus. Ergo mi ditissime Jesu! da veniam pro eleemosyna huic peccatori: da lucem pro eleemosyna huic cæco: sanitatem pro eleemosyna huic obsito plagis: amorem pro eleemosyna isti congelato: subjectionem huic rebeli: correctionem huic erranti: vitam huic mortuo. Et quia non dedisti mihi canes ad ulcera mea linguenda, sed sanguinem tuum ad abluenda; sentiam eius virtute me mutari totum ad gustum, & beneplacitum tuum. Aufer tecum totum cor meum, totum amorem, omnes facultates, totam animam meam. Cessent ab hac hora, Domine, fugæ meæ, & oblocutiones tuæ sanctæ voluntatis. Recupera, bone Jesu! quod tuum est, de manibus inimicorum meorum: tene illud, ac posside semper.

*optandum
à mundo
contemni.*

VI. An non facies, Domine, ut mundus me ejiciat à se, & omnibus, quæ in illo tibi non placent, meque condemnant, neque se dignum judicet propter te? Fecit hoc illi cæco, qui confitebatur mirabilia tua, & cum te non videret, à te visum recepit: & cum foras ejectus tanquam unus è tuis, quærere te non posset, tu illum quæsivisti, ac dignum invenisti, qui te oculis à te apertis conspiceret; & tui amore sustineret, ut mundus eum tanquam male-

maledictum nollet aspicere: tunc ipse te vidit, tunc te adoravit: tunc te cognovit, tunc ei dixisti, quis esses; tunc ille te secutus est, & tu eum inter tuos recepisti in perpetuum. O qui haberet hanc felicitatem! si mihi nocet, habere oculos, Domine, mihi eripe illos, ut mihi des te aspicere: & si nocet, mihi videre aliquid extra te, pone oculos meos in te, & meo cordi ostende te, ut amor tuus apprehendat me. Ah, mi Domine! tantine facis contemnere à mundo, quem hactenus ego tam magni aestimavi ac desideravi aestimari ab illo? O me pauperem! si non merear, quod pauper hic cæcus! ut primum ille te vidit, subito dives fuit, nec potuit sentire amplius ullam miseriam. O divitiarum incognitarum mundo, cur tot annis me permittitis mendicare à paupere mundo? Appare tu mihi, divitiarum mearum: monstra te oculis meis, magnitudo infinita: & quia plus non requisivisti à cæco, quam ut crederet, ac desideraret videre Filium DEI, & mox ei te manifestasti: ecce, & ego credo, Domine, ac desidero Domine, nosse te, videre te, amare te. Noli mihi negare, quod facis me desiderare. Verum est, optime Jesu! quod ille cæcus antea nihil viderit, quod occuparet cor ejus, & Pharisei capti affectu rerum terrenarum, te non cognoverint, sicut & ego: sed, tu, Domine, non restrinxisti virtutem tuam ad cæcos tantum: nam S. Paulus cæcus non erat, quando excæcisti eum, ut te videret. Claude, mi Jesu! oculos meos, ut non videant vanitatem; tolle de corde meo vincula terrena, ut videam te, lumen oculorum meorum; æterna, copiosa, & infinita satisfactio cordis mei!

Mater DEI, & humilis ancilla Domini, quæ semper pluris fecisti subjectionem ancillæ quam dignitatem Matris; humilia cor meum, & subjice veritati; tolle ab eo fallacias mundi ut veritas ab illis me liberet. Spiritus, ac cives caelestes, qui videtis, desideratis, ac possidetis æterna bona, quæ diligitis; quandoquidem ego sum propter illa creatus, elevate cor meum à rebus terrenis, ut liber ab illis, & à me ipso, vivam semper vobiscum in DEO. Amen,